

POKAJAĆ SIĘ (10) *vb pf*

Zawsze się.

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-); oba a jasne; w imp wahania.*

inf pokajać się (1). ◇ *fut 3 sg* pokaje się (2). ◇ *3 pl* pokają się (2). ◇ *praet 3 pl m pers* pokajali się (1).
◇ *imp 2 sg* pokąj się (1). ◇ *2 pl* pokajcie się (2), [pokąjcie się]. ◇ *con 3 pl m pers* by się pokajali (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Ukorzyć się, uznać się winnym; *poenitere, poeniteri PolAnt; paenitentiam agere Vulg (10)* : Iesli zgrzelży brát twoy łtrofuy go/ á iesli fię pokáie/ odpuść mu *BudNT Luc 17/3*; Pokáyćie fię przeto y nawróćie fię áby wymázály fię grzechy wáfze *BudNT Act 3/19, przedm d, Mar 6/13[12], Luc 16/30*; Papięż iest Antychriftem przetom go ták zwał: y teraz bez pokáiania zowę: y zwác poki fię on też nie pokáie/ y Chriřtuřowi fię łprzećiwiác nie przeřtánie/ będě. *CzechEp 324; [BudBib Matth 4/17 (Linde)]*.

pokajać się od czego (2): BudNT Act 8/21[22]; Y bluźnili Bogá niebieskiego od boleřci y od wrzodow łwoich/ á nie pokáiali fię od vczynkow łwoich. *WujNT Apoc 16/11*.

W połączeniu szeregowym (1): Chriřtyány żadną miarą nie łą/ áni/ poki fię nie vznáią/ nie návrocą: nie pokáią: Chriřtyány być mogą. *CzechEp 340*.

Zwrot: »grzechow się pokajać« (1): Koždy ktory chce zbáwion być: Spowiedź naprzod ma vdziáć/ A łwych się grzechow pokáić. *BierEz R3v*.

Synonimy: ukorzyć się, upokorzyć się, uznać się.

Formacje współrdzenne cf KAJAĆ SIĘ.

Cf **POKAJANIE**